

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Cdo/55/2019
Identifikačné číslo spisu: 3193899178
Dátum vydania rozhodnutia: 25.09.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Ján Šikuta
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:3193899178.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky Q. V., bývajúcej v M.-, T. XXX, a oprávnenej C. C., nar. XX. B. XXXX, bývajúcej v M.-L., T. XX, obe zastúpené JUDr. Jozefom Ujom, advokátom, Charge Davoué UJ s. r. o., advokátskou kanceláriou, so sídlom v Trenčíne, Vlárka 458, IČO: 47 253 894, a označeného otca B. L., bývajúceho trvale v N., B. A. X, V.-XXX XX, A. P. G., zastúpený JUDr. Mgr. Janou Kocandovou, advokátkou so sídlom v Bratislave, Jungmannova 8, IČO: 42 134 617, o návrhu navrhovateľky na určenie otcovstva k oprávnenej, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 10 C 1281/1993, o dovolaní označeného otca proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 23. apríla 2018, sp. zn. 6 Co 47/2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trenčíne z 23. apríla 2018, sp. zn. 6 Co 47/2018 z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trenčín (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 2. decembra 2016, č. k. 10 C 1281/1993-270 spolu s opravným uznesením z 2. januára 2017 č. k. 10 C 1281/1993-277 výrokom I. konanie v časti o zaplatenie príspevku na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom zastavil, výrokom II. určil, že B. L., nar. XX. M. XXXX, je otcom C. C., rod. č. XXXXXX/XXXX, narodenej z matky Q. V., rod. č. XXXXXX/XXXX, pričom C. C. je zapísaná v knihe narodení Matričného úradu E. vo zv. 113, roč. 1991, na str. 267, pod por. č. 1158, výrokom III. uložil B. L. povinnosť prispievať na výživu C. C. v sume 150,- Eur mesačne od 22. júla 1993 do 31. augusta 1998, v sume 170,-Eur mesačne od 1. septembra 1998 do 31. augusta 2006, v sume 200,- Eur mesačne od 1. septembra 2006 do 23. januára 2009 do rúk C. C., vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, výrokom IV. povolil B. L. zameškané výživné za obdobie od 22. júla 1993 do 23. januára 2009 v sume 31.466,78 Eur splácať v splátkach po 250,- Eur mesačne k rukám C. C., zročných vždy do konca mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku až do úplného vyrovnania dlhu so stratou výhody splátok v prípade neuhradenia jednej z nich, výrokom V. uložil B. L. povinnosť zaplatiť náhradu trov konania navrhovateľke Q. V. vo výške 191,12 Eur do rúk jej právneho zástupcu, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, výrokom VI. uložil B. L. povinnosť zaplatiť náhradu trov konania oprávnenej C. C. vo výške 0,- Eur a výrokom VII. povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu Trenčín trovy

konania preddavkované štátom vo výške 134,10 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Mal za preukázané, že predchádzajúce manželstvo navrhovateľky s O. C. bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Trenčín, právoplatným dňa 6. októbra 1989, pričom oprávnená sa narodila až po uplynutí trojstého dňa po zániku tohto manželstva. Preto domnienka otcovstva nemohla svedčiť predchádzajúcemu manželovi navrhovateľky v zmysle § 51 ods. 1 Zákona o rodine (ďalej len „ZoR“). Nakoľko v čase rozhodovania bola oprávnená už plnoletá, nerozhodoval o jej zverení do starostlivosti niektorého z rodičov.

2. Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie označeného otca uznesením z 23. apríla 2018 sp. zn. 6 Co 47/2018 odvolanie odmietol ako oneskorene podané, keď si označený otec neprevzal rozsudok v odbernej lehote a navrhovateľke a oprávnenej C. C. priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Vychádzal z § 111 ods. 1, 2 a 3 Civilného sporového poriadku („CSP“), podľa ktorého do vlastných rúk sa doručuje tak, že adresát potvrdí prijatie písomnosti na potvrdení o doručení písomnosti (ďalej len „doručenka“), údaje v doručení sa považujú za pravdivé, ak nie je dokázaný opak. Doručenie je verejnou listinou. Do vlastných rúk sa doručujú písomnosti, pri ktorých tak ustanovuje zákon, a písomnosti, pri ktorých to nariadi súd. Ak nemožno doručiť písomnosť na adresu podľa § 106 CSP, písomnosť sa považuje dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu za doručenie, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie. Pokiaľ označený otec v odvolaní namietal nesprávne doručenie vyššie uvedeného rozsudku, odvolací súd poukázal na správne odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie z 29. januára 2018, ktorým zamietol návrh označeného otca na odpustenie zmeškanej lehoty, ktorý skonštatoval, že zo spisu vyplývajú viaceré adresy, na ktorých sa označený otec dieťaťa počas 23 rokov zdržiaval, pričom nepožiadaval o doručovanie písomností na adresu do Nemecka. Súd prvej inštancie v súlade s § 111 CSP doručoval rozsudok na adresu vyplývajúcu z verejného registra, pričom označený otec neuviedol adresu na doručovanie písomností v tejto veci na adresu svojho bydliska v Nemecku. Odvolacia lehota je lehotou zákonnou, čo znamená, že ju nemožno predĺžiť ani skrátiť. Pre začatie plynutia odvolacej lehoty je rozhodujúce riadne a v súlade s právnymi predpismi vykonané doručenie. Odvolací súd po zistení, že v danom prípade nešlo o doručovanie do elektronickej schránky podľa osobitného predpisu ani o doručovanie podľa osobitných prípadov podľa § 107 ods. 2 CSP, označenému otcovi ako fyzickej osobe súd prvej inštancie doručoval písomnosti na adresu evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky (č. l. 280). Táto skutočnosť je súdu známa z „Odpovede na lustráciu v Registri obyvateľov“ vykonanej dňa 2. januára 2017 (č. l. 269). Označenému otcovi bola súdna zásielka obsahujúca rozsudok doručovaná neúspešným pokusom dňa 12. januára 2017, opakovane dňa 13. januára 2017 a následne po jej neprevzatí v odbernej lehote bola vrátená súdu dňa 3. februára 2017 (č. l. 279). Tento deň sa zároveň v zmysle § 111 ods. 3 CSP považuje za deň jej doručenia. S prihliadnutím na uvedené bolo preto potrebné považovať za dátum doručenia zásielky obsahujúcej rozsudok označenému otcovi deň vrátenia zásielky súdu ako neprevzatú v odbernej lehote, t. j. deň 3. februára 2017. Na tejto situácii nič nemení ani ďalší postup súdu prvej inštancie, keď sa označený otec dostavil na súd dňa 28. júna 2017 za účelom nahliadnutia do spisu, z ktorého zistil, že v predmetnej veci bolo vydané rozhodnutie, pričom označený otec si vyhotovil zo spisu fotokópie. Zmyslom právnej úpravy doručenia súdnych zásielok obsiahnutej v Civilnom sporovom poriadku je pomocou sprísnenej fikcie doručenia odstrániť sporné situácie, týkajúce sa presného určenia momentu doručenia písomností strane sporu, ktorý moment je dôležitý pre správne počítanie lehôt ustanovených zákonom.

3. Toto uznesenie napadol včas podaným dovolaním označený otec, ktorého prípustnosť odvodzuje z § 420 písm. f/ CSP z dôvodu, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ako aj z dôvodu § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, keď dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo, alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Pokiaľ ide o dovolací dôvod podľa § 420 písm. f/ CSP dôvodil, že uznesenie je svojim obsahom nepreskúmateľné a zmätočné s nedostatočným odôvodnením, keď sa odvolací súd nevysporiadal riadnym spôsobom s odvolacími námietkami odvolateľa, ktoré uviedol vo svojom dovolaní zo dňa 12. júla 2017, podanom na poštovú prepravu dňa 13. júla 2017, v ktorom jasne zdôraznil, že mu

nebol doručovaný úplný rozsudok, keď mu chýbala strana č. 12, ktorá sa týkala práve poučenia o opravnom prostriedku. Žalovaný sa o skutočnosti, že rozsudok je neúplný, dozvedel na Okresnom súde Prievidza a to dňa 28. júna 2017, o čom svedčí aj fotokópia úradného záznamu Okresného súdu v Prievidzi. Vzhľadom k uvedenému žalovaný bez zbytočného odkladu o tom, že rozsudok je vadný informoval priamo Okresný súd v Trenčíne, ktorý písomne potvrdil, že žalobcovi nebol doručovaný správny rozsudok, a preto mu aj vydal nový rozsudok, ktorý spĺňal obsahové aj formálne náležitosti rozsudku. Dôkazom tejto situácie je aj potvrdenie Okresného súdu v Trenčíne o tom, že takýto rozsudok bol žalovanému po jeho upozornení vydaný. Po vydaní kompletného rozsudku si žalobca zvolil právneho zástupcu za účelom podania nového odvolania, ktoré podal samotný žalobca zo dňa 12. júla 2017, čo bolo v 15. dňovej lehote odo dňa kedy sa v skutočnosti dozvedel na Okresnom súde v Prievidzi, že rozsudok nie je kompletný. Druhé odvolanie podala právna zástupkyňa dovolateľa podaním zo dňa 9. augusta 2017 v 15. dňovej lehote odo dňa, kedy prevzal žalobca kompletný rozsudok na Okresnom súde v Trenčíne, teda dňa 10. augusta 2017 na poštovú prepravu, o čom pripojil podací lístok. Rozsudok prevzal dovolateľ dňa 26. júla 2016, o čom je dokladom úradný záznam o prevzatí rozsudku zo dňa 26. júla 2016. Poukázal na to, že mu nemohol byť rozsudok Okresného súdu v Trenčíne účinne doručený, ak vykazoval formálne vady, teda ak mu chýbala práve strana č. 12. Ďalej poukázal na to, že je občanom Spolkovej republiky Nemecko (ďalej len „SRN“) s trvalým pobytom tam. Okresný súd v Trenčíne mal podľa obsahu spisu k dispozícii dve adresy, a to adresu v Slovenskej republike (SR), tiež adresu aj v SRN. V spise sa adresa na doručovanie do SRN a informácia od právnych zástupcov nachádza na č. l. 130 a 166 spisu. Napriek tomu mu rozsudok súdu prvej inštancie nebol na adresu trvalého bydliska v SRN doručovaný a opakovane zasielal poštové zásielky len do Prievidze. Okresný súd vychádzal len z lustrácie v registri obyvateľov vydaným v SR, pričom z nej vyplýva, že žalovaný má len povolenie na pobyt ako cudzinec, ktoré mu bolo vydané dňa 22. augusta 2007 a je platné do 22. augusta 2017, z čoho teda logicky vyplýva, že je občan iného štátu, ale nevylučuje to tú možnosť, že nemá iný trvalý pobyt. Vzhľadom na jeho vek a zdravotný stav a občianstvo, jemu poskytovaná zdravotná starostlivosť a predpisovanie liekov v SRN, preto ani objektívne nemôže byť trvale na Slovensku. Podľa ustanovení § 106 CSP súd doručuje na adresu evidovanú v registri obyvateľstva, ak adresát neuviedol inú adresu na doručovanie, pričom súdu bola známa aj adresa v SRN. Dovolateľ je názoru, že odvolací súd nesprávnym procesným postupom znemožnil procesnej strane, aby uskutočnila svoje procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Súd mal nariadiť pojednávanie, vypočuť strany konania, zistiť dôvody, prečo matka s dcérou sa nezúčastnili v roku 2014 odberu genetického materiálu, nariadiť znovu zistenie DNA, vykonať dôkazy, ktoré navrhli procesné strany. Namietal, že bolo potrebné sa vysporiadať s otázkou zákonného a účinného doručovania. Tým, že odvolací súd odvolanie odmietol z dôvodu nedodržania lehoty na podanie odvolania, odňal mu možnosť konania pred súdom, teda možnosť ďalej v procese konať, čím bolo porušené právo na spravodlivý proces. Navrhol preto rozhodnutia oboch súdov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

4. Navrhovateľka a oprávnená navrhli dovolanie ako nedôvodné odmietnuť.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie, ktoré má predpísané náležitosti (§ 428 CSP), podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je potrebné zrušiť.

6. Dovolací súd je viazaný dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (§ 428 CSP). Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

7. V danom prípade dovolateľ uplatnil dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f/ CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, je otázkou zákonnosti a jej riešenie patrí do výlučnej právomoci najvyššieho súdu (napr. IV. ÚS 35/02, II. ÚS 324/2010, III. ÚS 550/2012).

9. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je bezpochyby tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011).

10. Dovolanie má v systéme opravných prostriedkov občianskeho súdneho konania osobitné postavenie. Ide o mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno iba v prípadoch Civilným sporovým poriadkom výslovne stanovených napadnúť rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré už nadobudlo právoplatnosť. Najvyšší súd vo svojich rozhodnutiach túto osobitosť dovolania často vysvetľuje konštatovaním, že dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nie je treťou inštanciou, v ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie (napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 217/2018, 2 Cdo 132/2013, 3 Cdo 18/2013, 4 Cdo 280/2013, 5 Cdo 275/2013, 6 Cdo 107/2012 a 7 Cdo 92/2012).

11. Dovolateľ vidí porušenie svojho práva na spravodlivý proces v tom, že mu bola odňatá možnosť pred súdom konať tým, že mu nebolo doručené rozhodnutie súdu prvej inštancie a adresu jeho trvalého bydliska v A. P. G., B. A., X, N., v dôsledku čoho sa o vydanom rozsudku dozvedel neskôr náhodou, toto rozhodnutie prevzal bez poslednej strany, ktorá obsahovala poučenie o podaní opravného prostriedku, a preto podané odvolanie bolo odvolacím súdom odmietnuté ako oneskorene podané.

12. Dovolací súd poukazuje na skutočnosť, že otázka správneho doručovania písomností vôbec, o to viac otázka doručovania predvolaní na pojednávanie, ďalšie úkony súdu či znalcov, vrátane doručovania rozhodnutí je podstatná pre naplnenie práva na spravodlivý proces a prístup k súdu podľa CSP rovnako ako podľa Ústavy SR a čl. 6 Dohovoru. Preto sudy musia venovať doručovaniu náležitú pozornosť.

13. Dovolací súd z obsahu spisu zistil, že navrhovateľka v konaní o určenie otcovstva už v samotnom návrhu na začatie konania z 22. júla 1993 označila za otca dieťaťa B. L. a uviedla jeho adresu v A. P. G., N. s tým, že presná adresa je k dispozícii na Obecnom úrade v G..

14. Túto adresu následne uviedol súd v podaniach, nachádzajúcich sa na č. I. spisu 2, 4, uznesenie Okresného súdu Trenčín zo 16. februára 1994 (č. I. 6), ako aj č. I. 7, 8 spisu, vytýčenie termínu pojednávania (č. I. 13), nariadenie vykonania dôkazu výsluchu otca dožiadaným súdom v SRN (č. I. 14), zápisnica o výsluchu otca z 5. mája 1995 (č. I. 29), č. I. 49, uznesenie Okresného súdu Trenčín zo 6. decembra 1999 č. I. 56, 58, uznesenie zo 14. septembra 2000 (č. I. 69), plná moc otca pre JUDr. Birošovú z 10. januára 2008 (č. I. 123), č. I. 130 zo 17. marca 2008, oznámenie AK Pavlík o adrese bydliska otca z 13. decembra 2013 (č. I. 166), pričom až v uznesení OS Trenčín z 29. septembra 2014 (č. I. 179) sa uvádza adresa otca v O. na M. X/X.

15. Z Odpovede na lustráciu v Registri obyvateľov (č. I. 183) nie je zrejмый dátum vydania. Z lustrácie vyplýva, že otec B. L. je občanom SRN. Na č. I. 188 sa nachádza doklad z nemeckej kliniky, kde je opäť uvedená adresa otca v A., N.. Následne aj z potvrdenia OR PZ Prievidza z 13. januára 2015 vyplýva, že sa B. L. zdržuje na adrese v SRN, a nie na adrese v O.. Rovnako z Oznámenia MÚ v O. z 8. marca 2016 a z 27. apríla 2016 je zrejмый, že označený otec B. L. nie je vedený v evidencii obyvateľov v O..

16. Podľa článku 3 ods. 1 Základných princípov CSP každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred

zákonom, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené.

17. Dovolací súd za týchto konkrétnych okolností, keď označený otec je občanom SRN, keď od počiatku súdneho konania boli písomnosti zasielané súdom označenému otcovi na nemeckú adresu v N., na tejto adrese písomnosti riadne preberal, ako aj v následnej neskoršej komunikácii označoval on sám, ako aj súd vo svojich rozhodnutiach, jeho adresu v A. Z. N., bolo potrebné v súlade s článkom 3 Základných zásad CSP vyložiť § 106 ods. 1 písm. a/ CSP o doručovaní a adrese tak, že adresát, teda B. L. uviedol inú adresu na doručovanie, a to bola adresa v A., N.. Z tohto dôvodu dovolací súd je názoru, že súd mal doručovať písomnosti vrátane rozsudku súdu prvej inštancie na adresu v SRN tak, ako písomnosti doručoval do roku 2015. Tiež by sa dalo očakávať, že súd bude zisťovať adresu z Registra obyvateľov v SRN, nakoľko je to štát jeho občianstva. Až následne, ak by na tejto adrese prestal zásielky preberať, potom by prichádzal postup cez Register obyvateľov v SR a doručovanie na tam uvedenú adresu.

18. Ďalšou námietkou dovolateľa bolo tvrdenie, že rozsudok súdu prvej inštancie mu bol zaslaný bez poslednej 12. strany, ktorá obsahovala poučenie o možnosti podať opravný prostriedok (odvolanie z 12. júla 2017, č. l. 290). V tomto smere dovolací súd z obsahu spisu nezistil, kedy a ako mu vlastne bol predmetný rozsudok doručovaný. Tento sa nachádza spolu s opravným uznesením v otvorenej obálke, ktorá zásielka bola uložená na pošte 13. januára 2017 s poznámkou poštára, že táto nebola prevzatá v odbernej lehote (č. l. 279), teda nie je zo spisu zrejmé, kedy a ako mu bola zásielka doručovaná. V tomto smere nie je celkom jasný obsah úradného záznamu Okresného súdu Prievidza z 28. júna 2017, z ktorého obsahu vyplýva, že "...pri nahliadaní do spisu povinný (L.) zistil, že rozsudok, ktorý je v spise založený na č. l. 4-9 nie je úplný, chýba strana 12. Upozorňuje na túto nezrovnalosť a žiada, aby bola odstránená...".

19. Pokiaľ ide o dátum prevzatia rozsudku súdu prvej inštancie a opravného uznesenia, z obsahu spisu vôbec nie je zrejmé, ako mu súd tieto doručoval, či to bol Okresný súd Prievidza alebo Okresný súd Trenčín, či za doručenie bolo považované odfotenie si rozhodnutia zo spisu, kedy v skutočnosti mu bol rozsudok doručený. Samotný označený otec uvádza, že rozsudok a opravné uznesenie mu boli doručované, a tento prevzal, avšak v spise sa doklad o jeho fyzickom prevzatí nenachádza. Takto potom nebolo možné vyhodnotiť, odkedy začala plynúť lehota na podanie odvolania.

20. Na základe obsahu spisu dovolací súd dospel k záveru, že dovolanie podľa § 420 písm. f/ CSP je dôvodné, keď sa odvolací súd bezo zbytku nevysporiadal so všetkými vyššie uvedenými skutočnosťami, a nerozptýlil tak pochybnosti o tom, prečo nedoručoval súd prvej inštancie rozsudok a opravné uznesenie na adresu dovolateľa v SRN, keď bol občanom SRN a o bydlisku dovolateľa súd od začiatku vedel, ktorá adresa nebola od začiatku súdneho konania spochybňovaná, na tejto zásielky preberal, a teda bola to adresa, ktorú dovolateľ podľa § 106 ods. 1 písm. a/ CSP uviedol pre účely doručovania.

21. Následne potom nebolo možné považovať zásielku, rozsudok súdu prvej inštancie za doručení dňom vrátenia doručanky, nakoľko súd nemal doručovať na adresu podľa Registra obyvateľov, keď mal k dispozícii a predtým doručoval na adresu, ktorú adresát uviedol na doručovanie v mieste svojho štátneho občianstva v A. Z. N..

22. Následne tým, že súd nezisťoval, kedy skutočne bol rozsudok súdu prvej inštancie doručovaný dovolateľovi, a tým, že nezisťoval, ako bol vlastne tento doručovaný, a nevenoval sa ani námietke, že rozsudku chýbala posledná 12. strana, kde bolo poučenie o možnosti podať opravný prostriedok, tak nebolo možné preukázať, že dovolateľ nepodal opravný prostriedok, odvolanie, v lehote na podanie odvolania včas. Z obsahu spisu to dovolací súd nemohol zistiť.

23. V ďalšom konaní preto bude potrebné, aby sa sudy riadili právnym názorom, vysloveným v tomto uznesení.

24. Keďže dovolací súd dospel k záveru, že bolo dôsledkom nesprávneho postupu súdu v odvolacom konaní žalobcovi znemožnené uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f/ CSP, dovolaniu vyhovel podľa ustanovenia § 449 ods. 1 CSP, napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

25. Dovolací súd si zároveň povšimol, že na č. l. 292 spisu sa nachádza podanie označeného otca z 26. júla 2017, z ktorého obsahu by mohlo vyplývať, že žiada, aby komunikácia medzi ním a súdmi bola aj elektronickým spôsobom a uviedol svoju e-mailovú adresu.

26. Ak je dovolanie dôvodné, dovolací súd napadnuté rozhodnutie zruší (§ 449 ods. 1 CSP). Ak dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, zastaviť konanie, prípadne postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci patrí (§ 450 CSP). Najvyšší súd v súlade s týmito ustanoveniami napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

27. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP).

28. Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

29. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.